

DE WISSELWERKING TUSSEN GEEST EN STOF

ODV - Rbdomantie Center – Zwijndrecht – België

03-05-2002

Arnold Ysewijn medium

op geluids-CD opgenomen door Patrik Niels

woordelijk op schrift gesteld door Fanny Schreuder-Essink

Inhoud

- 1 "De wisselwerking tussen de geest en de stof"
 - 2 Vraag 1: "Waar ligt de grens tussen iemand forceren en toch rekening houden met zijn vrije wil?"
 - 3 Vraag 2: "Bestaat de vrije wil?"
 - 4 Vraag 3: "Kan de geest de stof beïnvloeden of omgekeerd?"
 - 5 Vraag 4: "Beperkt de geest zich tot de menselijke energieën?"
 - 6 Vraag 5: "Kunnen in de stof dingen mislopen waardoor de geest beperkt wordt in zijn mogelijkheden?"
 - 7 Vraag 6: "Wat doet de geest met euthanasie?"
 - 8 Vraag 7: "Kan je teruggaan naar het moment van conceptie?"
 - 9 Vraag 8: "Is de geest een egotripper?"
 - 10 Meditatie
-

I/ Goedenavond beste vrienden,

Aan het begin van de bijeenkomst willen wij u, sprekers van deze groep, er op attent maken dat wij niet alwetend, noch onfeilbaar zijn, en dat wij het op prijs stellen dat u zelf nadenkt. Het is beter dat u uw eigen fouten maakt, dan dat u klakkeloos gewoon overneemt wat wij u brengen. Voor vanavond hebben wij 't onderwerp voorzien: "*de Wisselwerking tussen de Geest en de Stof.*"

Voor de mens op aarde is de geest eigenlijk iets dat ver weg is. De geest, daar heeft hij wel over gehoord, in de opvoeding meestal - in deze christelijke area wordt er over gesproken als de Heilige Geest - en zo verder. Maar echt bij stilstaan gebeurt in vele gevallen niet. Nochtans is het wel zo dat de wereld van de geest zeer veel invloed heeft op de wereld van de stof, in die mate dat 't voor onze zijde van belang is dat in de stof incarnatiemogelijkheden blijven bestaan. Zodat degene die in de geest aanwezig is, de mogelijkheid heeft tot verdere evolutie, tot verdere bewustzijnsvorming. Om het heel eenvoudig te stellen: ieder van de aanwezigen hier heeft in zich een geest. Misschien ben je dat niet bewust, misschien denk je: "mijn hersendenken is mijn geest", maar dat is niet helemaal correct. Uw hersendenken is gewoon een lichamelijke functie, gebaseerd op, laat ons zeggen, een vorm van elektromagnetische bewegingen, een vorm van fysieke overdracht en zo verder. Maar dat uw lichaam kan denken, dat uw lichaam leeft, dat je u kunt bewegen, dat je kunt zien en zo verder, is in grote mate afhankelijk van de bevoertuiging. Simpel gezegd zou je het zo kunnen zeggen in moderne termen: "Het stoffelijke lichaam is een voertuig waarvan wij ons bedienen om bepaalde leerscholen te doorlopen. De geest is als het ware, als ik het in uw wereld zou situeren, de chauffeur van de wagen die het stoffelijk lichaam is". Dat is de simpelste voorstelling, loopt een beetje mank, dat weet ik wel, maar 't is de meest duidelijke. Het lichaam zelf is voor ons zeer interessant om allerlei scholing en lering op te doen. Die scholing en die lering is soms wel minder interessant voor de stof zelf. Want de mens is opgevoed met de gedachte dat hij in het leven het zo goed mogelijk moet hebben. In de geest hebben we daar niets op tegen, verre van, zo lang dat dit "zo goed mogelijk" geen beperking inhoudt van de geestelijke ontwikkeling die we voorzien hebben eventueel, in het lichaam. En spijtig genoeg moeten we dikwijls vaststellen dat, juist doordat de mens zoekt naar een zo goed mogelijk leven, een zo comfortabel mogelijk leven, het dikwijls een verstarring en een afstomping inhoudt voor de

geestelijke ontwikkeling. Daarom zul je als mens regelmatig ervaren, en niet alleen misschien in uw eigen leven, maar als u rondom u kijkt zult u dat wel opmerken, dat, waar alles zo gezegd voor de wind gaat, waar men geen enkele moeilijkheid meemaakt, waar bij wijze van spreken de materie de hoofdrol speelt, dat men plots geconfronteerd wordt met tegenslagen. Dat kan gaan van materiele tegenslagen tot ziekte, tot de dood en zo verder.

Waarom? Wel, dit is heel simpel. Wanneer de geest die het lichaam bevoertuigt iets of wat bewust is, heeft hij, en ik lees hier af dat de dames denken “ja maar, die geest, is die mannelijk?”, nee, die geest is niet mannelijk, noch vrouwelijk. Bij ons, aan onze zijde, bestaat geen verschil in watermerk. Maar om het hier gemakkelijk te maken, spreek ik gewoon van “hij”. Dus de geest als dusdanig heeft er geen boodschap aan wanneer alles zonder problemen verloopt. Omdat hij daar bij wijze van spreken niets uit kan leren. Het is juist wanneer de geest geconfronteerd wordt met bepaalde problemen, dat vanuit die probleemstelling hij ’t meeste kan leren. Dat wil niet zeggen dat het daarom allemaal kwel en kommer moet zijn. Verre van! Een probleemstelling kan ook zitten in het feit van “ga ik iemand helpen?”, ja dan nee. Zo goed dat de probleemstelling zou kunnen zitten in ‘t feit dat je ziek bent. Alles hangt er van af hoe ver eigenlijk de geest, wanneer hij kiest voor een lichaam, in zijn evolutie staat. Wanneer hij redelijk ver staat, zul je zien, dat in ‘t leven de materie als het ware secundair wordt, dat de persoon zich eigenlijk weinig of niets meer bekommert om wat materie aangaat, wat wetten aangaat, en zo verder, maar tracht zoveel mogelijk te leven in harmonie met de aarde, met zijn omgeving. Zo weinig mogelijk, als het ware, storend te zijn voor de ander. En zo veel mogelijk een harmonie te hebben en te leven in harmonie met de medemens. En van daaruit kun je zeggen dat je natuurlijk zeer veel varianten hebt. Wat dat betekent voor de doorsnee-mens is dat zeer veel geesten zelf proberen van niet alleen het lichaam te sturen, maar daarin ook een contact te leggen met de geesten die overal als het ware rondom u aanwezig zijn. Meestal spreken we van entiteiten, omdat het zachter klinkt. Je moet goed beseffen dat u leeft in een wereld waar de dimensies van de stof nogal gangbaar zijn. Voor de geest zelf zijn er veel meer dimensies, en zijn wij niet beperkt door hetgeen waarin deze stoffelijke wereld is beperkt. Dat houdt in dat wij, heel gemakkelijk - heel gemakkelijk is nogal simpel uitgedrukt, maar toch - wij kunnen via de sferen waarin wij ons bewegen beïnvloeding uitoefenen naar dus ‘t stoflichaam. Wanneer wij b.v. zien dat iemand ergens een verkeerde weg inslaat die voor zijn bewustwording niet goed zou zijn, dan kunnen we proberen, indien de geest van die mens ver genoeg staat (in zijn evolutie) van via bepaalde signalen, van b.v. inspiratie door te geven, en zo voort, er een ommekeer te bewerkstelligen, waardoor dat de persoon toch weer op de juiste weg komt.

Om u dat in een praktisch voorbeeld te gieten, zou ‘t kunnen zijn dat wanneer we zien dat iemand zich op een ontwikkelingspad begeeft, laat ons zeggen in zaken, waarvan we weten dat dit eigenlijk niet zijn juiste weg is, dat we trachten door beïnvloeding deze weg een ommekeer te geven, bvb. door hem bepaalde personen te laten tegenkomen, door bepaalde ideeën te laten opkomen. Wanneer het lichaam er niet voor openstaat, kunnen we er natuurlijk voor zorgen dat, door de onevenwichtigheden die soms in ‘t lichaam zijn, deze op één of ander klein punt versterken, waardoor de persoon juist een fout maakt, en die fout kan dan leiden dat hij bvb. een klein accident heeft of misschien iets ontloopt wat hij juist had moeten tegenkomen, en zo verder. Daar zijn 1001 variaties in mogelijk. Let wel op - ik wil dit wel accentueren - het is geen beperking van de vrije wil! Het is een trachten bij te sturen. En wanneer dat we, vanuit onze zijde, weten dat de entiteit die het lichaam bevoertuigt, het er niet mee eens is, gaan we dit ook niet activeren. Dan laten we de zaak voor wat het is. Het zal altijd zijn wanneer die geest zelf het er mee eens is, en probeert van al een wijziging aan te brengen en van als het ware tracht met de Andere Zijde dus een wisselwerking te creëren, dat

je zulke zaken zult zien gebeuren. Soms kan het zijn, maar dit is al in een verder stadium, dat wanneer wij zien, vanuit onze zijde, dat het bvb. belangrijk kan zijn dat ergens een fout gebeurt, om te voorkomen dat er een catastrofe plaats heeft, dat we bvb. iemand die een politieke speech geeft, inspireren of beïnvloeden, dat hij juist een woord verkeerd zegt, waardoor hetgeen wat hij brengt, een totaal andere klemtoon krijgt, een totale andere waarde krijgt, waardoor ineens zaken duidelijk worden, en kan voorkomen worden dat er zware problemen ontstaan. De geest, als het ware, kan op 1001 manier ingrijpen. Maar wanneer de geest positief georiënteerd is, wanneer we vertrekken vanuit een "Licht"situatie, zullen we steeds proberen de beïnvloeding zo positief mogelijk, zo leerrijk mogelijk voor de stof, naar voor te brengen. Dit wil niet zeggen, dat ook andere zaken vanuit de sferen niet kunnen voorkomen. Want je moet wel goed beseffen dat in de sferen niet alle entiteiten lichtende entiteiten zijn! De sferen bevatten zeer veel. Dat gaat van het diepste duister tot 't hoogste Licht. En al die verschillende trappen hebben bepaalde invloeden, bepaalde benaderingen naar de stof toe. Zo kan 't best zijn dat bepaalde duistere terreinen (entiteiten?) gewoon zich harmoniëren met zeer negatief ingestelde persoonlijkheden. Die kans bestaat ook. Daarom dat we vanuit onze zijde steeds stellen: mensen, tracht zo positief mogelijk te denken! Tracht steeds, wat er ook gebeurt, de positieve kant van de zaak naar voor te brengen. Eventueel door u op Licht te concentreren gaat u vermijden dat minder entiteiten met minder goede bedoelingen eventueel u zouden kunnen beïnvloeden.

Ik denk dat ik nu zo een klein beetje een beeld heb kunnen ophangen van wat de geest als het ware naar de stof toe kan betekenen. Maar ook omgekeerd mag u niet vergeten dat de stof voor de geest zeer waardevol is, zeer veel betekenis heeft. Het is daarom ook dat wij trachten, wat betreft de aarde, deze zo evenwichtig mogelijk te behouden, en dat wij de moeite nemen van overal zaken die positief zijn, te stimuleren. U mag niet vergeten dat deze aarde voor toch zeer velen aan onze zijde nog steeds de uitverkoren plaats is om te incarneren, om lering op te doen. En zolang dat de geest deze aarde kan gebruiken om zichzelf op zijn weg naar bewustwording bij te scholen, zullen wij - zo goed diegenen die zich in het hoogste Licht bevinden, als diegenen die dus in de lagere regionen bevinden van 't Licht - proberen zo sterk mogelijk de positiviteit en het Licht op deze aarde te laten ontwikkelen. We hebben er alle belang bij dat deze aarde zijn evenwichten behoudt. Dat wil niet zeggen dat op deze aarde alles, maar ook alles, koek en ei zal zijn, zoals jullie dat noemen. Integendeel. Maar we moeten wel voorkomen dat, wat het menselijke ras betreft, en de primitieve eigenschappen die dit ras nog heeft, dat die zouden gaan overheersen, waardoor eigenlijk er een totale vernietiging zou kunnen ontstaan. Daarom is het ook verklaarbaar dat op deze aarde, op deze moment, zeer vele conflicten gaande zijn. Juist door deze conflicten, die zich verspreid over de aarde voordoen, kunnen we voorkomen dat er een wereldconflict zou ontstaan, dat op dit ogenblik zou kunnen leiden, met de mogelijkheden die aanwezig zijn, tot een totale vernietiging van de menselijke leefbaarheid op deze aarde. Wanneer dit zou gebeuren zou de aarde voor redelijk lange tijd, in mensentijd gesproken voor enkele miljoenen jaren, terug onbewoonbaar zijn. Dit willen we vermijden en daarom is het zo dat je kunt zeggen dat vanuit onze zijde ook bepaalde kleine conflicten als het ware mede gemanipuleerd worden om het evenwicht te behouden, zodat de evolutie verder kan verlopen in positieve zin. Ik zou hier even willen vragen, zijn er mensen die over hetgeen ik tot hier toe gebracht heb, vragen hebben? Dan mag u die nu gerust stellen.

2/ (Vraag 1) “Broeder, U had daarnet een voorbeeld gegeven van een politiek persoon, die dan per ongeluk een verkeerd woord gaat zeggen. Waar is eigenlijk de grens tussen die persoon forceren of iets doen zeggen en eigenlijk toch rekening houden met zijn vrije wil, want dat is mij niet altijd duidelijk.”

Wanneer we hier spreken over een politieker die we een fout laten maken in een discours, dan zal het meestal gaan dat wanneer die fout niet gemaakt wordt, er duizenden en duizenden andere mensen door zouden te lijden hebben. Vanuit die optiek, om te voorkomen dat die negativiteit zo zou uitbreiding nemen, nemen wij aan dat we daarin een ingrijpen kunnen doen. Kijk, wanneer dat die persoon positief zou ingesteld zijn, dan zal dat ingrijpen hoegenaamd niet nodig zijn. Maar juist door zijn negatieve, op zichzelf gerichte instelling wordt het voor ons redelijk gemakkelijk om daar in te grijpen, en te veroorzaken dat hij zich eigenlijk voordoet zoals hij is. Met alle gevolgen die daar uit voort komen. Of het voor hem zo negatief is, dat zal hij zelf wel ervaren. Maar voor ons is het van belang dat vele anderen die anders daardoor in hun ontwikkeling zouden worden afgeremd, niet afgeremd worden. Het is hier niet een beperking van vrije wil van die politieker, want in wezen denkt die man zo. Wanneer die man een voordracht houdt, en die zegt: “Kijk, lieve mensen, we gaan het sociale systeem zo veranderen dat jullie allemaal meer krijgen”, en terzelvertijd staat die man te denken: “Jullie niet, maar ik steek het wel in mijn zak”, en we gaan daar even het accent verleggen zodat hij zich verspreekt waardoor duidelijk wordt wat hij wil, hebben wij zijn vrije wil niet aangetast. In tegendeel! Wij hebben zijn vrije wil duidelijk naar buiten laten komen. Het klinkt misschien gek, maar u moet eens nakijken, het gebeurt toch regelmatig! Wanneer daar, b.v. zoals nu in de wereld politieke leiders zijn die daar staan te roepen: “En wij moeten het terrorisme bestrijden,” en zo verder, wanneer dat we dan die mensen zich laten mis spreken, waardoor dat er plots naar voor komt, of dat iedereen opmerkt, dat ze niet het terrorisme bestrijden, maar dat ze zorgen dat hun aandelen die ze hebben in de wapenfabricatie daardoor zeer sterk stijgen, hebben wij dan de vrije wil aangetast? Nee! Want die mensen die zeggen: “We moeten de terroristen bestrijden,” die denken niet aan die terroristen, of aan de personen die daar last van hebben, zij denken op dat moment enkel: “Hier hebben we de mogelijkheid tot manipulatie van de massa, door dat te stellen, waardoor mijn aandelen zoveel stijgen, en waardoor IK zoveel rijker word”. En dat is de essentie van de manipulatie. Je ziet, we tasten de vrije wil hoegenaamd niet aan. Niet dat het niet zou kunnen gebeuren, maar wanneer het werkelijk een aantasten is van de vrije wil van de persoon, dan zullen we steeds zorgen dat daar tegenover iets staat waardoor die persoon verder kan en daar zelf als het ware een voordeel uit haalt. Het is in de geschiedenis meermaals gebeurd, dat vanuit de geest ingegrepen werd, zelfs op zeer drastische wijze. Maar de wijziging die dan ontstaat voor de persoon waar dit ingrijpen is gebeurd, wordt dan opgevangen door diegenen die het veroorzaakt hebben en die zorgen er voor dat de persoon in kwestie daaruit geen nadelige gevolgen heeft, wat betreft zijn bewustwordingsgang. Maar wanneer je inspeelt op iemand die alleen maar aan zichzelf denkt, maar naar de buitenwereld toe laat uitschijnen van: “oh, ik doe het voor jullie, mensen,” ja, dan breng je alleen maar de waarheid aan het licht, en dan is de vrije wil niet geschaad. Duidelijk genoeg? Wanneer er nog vragen zijn...

3/ (Vraag 2) “Bestaat de vrije wil? Zijn we gepredestineerd? Kunnen wij dus toch ons lot ontlopen? Hebben wij de vrijheid om te kiezen of zijn wij eigenlijk beperkt in ons zijn?”

Een mens heeft de vrijheid te kiezen. Je hebt een vrije wil, maar, zoals ik reeds gezegd heb, vergeet niet: buiten het stoffelijk lichaam is er een geest, en de geest, die tracht lering op te doen in dit leven. Wanneer u aan het einde van uw leven uw lichaam achterlaat, gaat het bestaan gewoon verder, gaat Uw geest gewoon verder. En daar kan soms wel een keer een als

het ware tweespalt zijn. Dat de mens denkt van: “kijk, dit klopt eigenlijk niet met wat ik als mens denk dat vrij is”, en het is toch langs de andere kant 100 % de vrije keuze van de geest. Stel dat je op een bepaald ogenblik een ongeluk tegenkomt waardoor je bepaalde zaken die je als stofmens wou uitvoeren niet meer kunt uitvoeren. Het kan best zijn dat op die moment dat ongeluk eigenlijk door uw eigen geest, ik zeg niet door een andere geest, maar door uw eigen geest is gecreëerd, om te voorkomen dat je op een weg zou gaan, die uw geest zelf niet zou willen. Dit kan voor de mens dan als het ware zijn van: “ja, dan heb ik geen vrije wil!” Het stoffelijk lichaam als dusdanig kun je zeggen, heeft dan geen vrije wil. Maar de vrije wil van de geest blijft bestaan. Kijk, het zal zijn dat wanneer je in je auto stapt, en de auto begint te rijden, en jij wilt, laat ons zeggen, naar Gent rijden, maar ineens voel je: “die auto gaat naar Brussel rijden”. Dan kun je zeggen: “nee, ik accepteer dat niet, en ik zorg dat hij naar Gent rijdt”. Wanneer je alleen maar dat bekijkt vanuit het oogpunt van de auto, kun je zeggen: ja, dat is een beperking van de vrije wil, maar uiteindelijk is het de chauffeur die voor de auto instaat, die weet waar hij naar toe wil, waar hij naar toe moet, waar zijn weg ligt, die gaat bepalen: “ik rij, of ik laat de wagen niet naar Brussel rijden, maar ik rij naar Gent”. Is dit duidelijk genoeg ...? Of heb je daar nog enkele problemen mee? Kijk, je moet heel goed beseffen dat een menselijk lichaam in wezen een voertuig is voor de geest. De geest incarneert om bepaalde zaken te leren. Het is de geest die in wezen eeuwig is, om het zo uit te drukken naar de mens toe. Het bestaan is eeuwig. Wanneer u geboren wordt doorloopt u een leven, en wanneer dus de geest geleerd heeft waarvoor hij geboren is, dan laat hij dat voertuig los! En dan gaat hij over. Voor de mens is dat sterven en meestal brengt dat lijden met zich mee, omdat de mens niet kan inzien, of wilt inzien, soms, dat het bestaan gewoon verder gaat. Maar uw geest die het lichaam loslaat en aan onze zijde komt, heeft – net zoals bij de geboorte van het menselijk lichaam, wanneer je terug in de geest geboren wordt, om dezelfde uitdrukking te gebruiken - even een heroriëntatie nodig, moet even terug, om het in menselijke termen te zeggen, op adem komen, maar na die periode gaat dat bestaan gewoon verder. Tot op het ogenblik dat de geest zelf, ergens, zegt van: “tja, hier kan ik weer niet meer verder, hier ben ik vast gelopen”, en dan gaat men zien of er andere wegen zijn. En soms is dan een incarnatie in de stof terug een mogelijkheid. Maar weer zie je dan dat het lichaam dat gekozen wordt voor de geest maar het gebruiksvoorwerp is, waar hij weer uit kan leren tot de moment dat hij geleerd heeft wat hij moest leren om dan weer verder te kunnen gaan. En effectief, kun je zeggen wat dat betreft, heeft de geest de vrije wil. En geeft die die ook als het ware aan de mens. Maar dat betekent ook dat een geest zich b.v. kan afsluiten van alle invloeden. Dat is ook vrije wil, waardoor dat er een stagnatie ontstaat. Zo zien we mensen die overlijden, waarvan de geest weigert verder te gaan, die zich gewoon afsluiten, die weigeren te erkennen dat het lichaam niet meer functioneert, dat het lichaam gestorven is, en die dan zeer lange tijd zich als het ware in het duister vast aanklemmen omdat zij het niet kunnen loslaten of niet kunnen of willen verwerken, dat zij ineens alles kwijt zijn, bij wijze van spreken, waaraan zij in de stof toch zoveel waarde hebben gehecht. Want vergeet niet, lieve mensen, dat wanneer je aan onze zijde komt, je alleen mee brengt wat je aan geestelijke waarden hebt opgedaan. Of je in het leven een minister bent geweest, of een schatrijke sjeik, of je bent een arme dompelaar geweest, maakt niet uit. Want zoals men in de Nederlandse taal het zo mooi zegt, een doodskleed heeft geen zakken. Dat is zeer correct gezien naar de geest toe. De geest brengt enkel de lering die hij over houdt uit het leven mee. Bankrekeningen aan onze zijde bestaan niet. Heeft ook een voordeel! We kennen geen belasting! We kennen geen BTW. We kennen geen sociale lasten waar iedereen over klaagt. Versta mij goed, alles waar de mens op aarde qua materie zo waarde aan hecht, ach, en dat gaat niet alleen over geld, hoor, troost u in vele gevallen, ook de echtgenote ben je kwijt, of de echtgenoot. Klinkt misschien cru, maar in vele gevallen zien we dat dat dikwijls een opluchting is, dat de man of de vrouw aan de andere kant eindelijk vrij kan zeggen: “ha, ik ben verlost!” Nu alle gekheid

op 'n stokje, versta mij goed, wat is van belang, dat is dat al hetgeen wat je betekend hebt hier op aarde, voor de ander, de geestelijke waarden, de harmonie en zo verder, dat draag je mee. B.v. wanneer je in uw leven maar éénmaal iemand echt gelukkig hebt gemaakt, dat is veel waardevoller dan b.v. de multimiljonair, die gans zijn leven geld heeft uitgedeeld in het idee van: "zie eens, wat voor een goed persoon ik ben, ik gééf aan iedereen". Die man heeft niets geleerd. Maar de persoon die gewoon even, wanneer hij maar een boterham had om te eten, de boterham met een andere sukkelaar deelde, die ook niks had, en daardoor iemand echt gelukkig heeft gemaakt en dat ook heeft gevoeld, dat is een waarde die je kunt meenemen. En zo zijn er veel zaken. En dat is het grote verschil tussen wat men hier en zeker in jullie westerse maatschappij aanziet als belangrijk, dat stoffelijke, en hetgeen wat wanneer je aan onze zijde komt als belangrijk gaat ervaren. Het kan best zijn dat je in uw leven gewoon maar een heel kleine arbeider bent geweest, eigenlijk misschien in de maatschappij totaal niet gekend en onbelangrijk, maar voor de geest zeer waardevol, omdat je als de kleine arbeider er waart voor iedereen, dat je niet vroeg van: "wat kan het mij allemaal opbrengen", maar dat je gewoon de mens hebt geholpen omdat je in de mens als het ware de harmonie zag. Dat je daar ook om het uit te drukken, een beetje misschien spiritueel, het Goddelijke in zag. En zo verder. Dat zijn zaken die voor de mens zeer belangrijk kunnen zijn, en die de waarde maken wanneer je eenmaal dit leven achter u laat. Ik hoop dat ik tot hier toe duidelijk genoeg ben? Vraag het anders maar

4/ (Vraag 3) "Als ik het geheel goed begrijp, kiest de geest een toevallig stoffelijk iets, en dan is de vraag die ik graag zou willen stellen: "kan de geest de stof beïnvloeden, of omgekeerd, kan de stof de geest beïnvloeden? Als je dus een bepaalde geest hebt, die in dit lichaam aanwezig is, kan die verbeteren, of is het de stof die inwerkt, dat ook de geest kan verbeteren?"

Er is een wisselwerking, maar ik ga u dit trachten duidelijk te maken. Wanneer een geest niet meer verder kan, wanneer hij zoekende is naar een verdere evolutie, dan gaat hij kijken: "waar kan ik de lering opdoen?" Hij gaat zoeken naar een incarnatie. Nu zijn er veel mogelijkheden. Het kan zijn dat een geest niet in het Licht is, maar dat hij in een nevel zit, of in het duister zelfs en dat hij daar uit wilt, dat hij daar niet meer wilt blijven. Dan gaat hij als het ware, vanuit de geest naar de stof gaan, en de eerste de beste mogelijkheid die hij ziet, gaat hij aangrijpen. Dat kan soms lukken, maar dat kan soms ook helemaal verkeerd lopen. Wanneer de geest echter in het Licht zich bevindt en duidelijk weet waar hij naar toe wil, welke evolutie hij wil doormaken, gaat hij bewust zoeken, naar een incarnatiemogelijkheid. Gaat hij proberen een lichaam te vinden dat zoveel mogelijk de eigenschappen heeft die hij zoekt om de ontwikkelingen door te maken die voor hem noodzakelijk zijn. En hoe verder de geest staat qua bewustzijn, hoe juister hij dus keuzes kan maken. En dan zien we dat dus die geest wel degelijk een lichaam kan kiezen dat bij hem past. En op dat ogenblik kun je effectief zeggen dat die stof voor die geest een directe positieve inwerking heeft. Nu moet je, en dat is misschien zeer moeilijk, vanuit de stof benaderen of bekijken hoe dat functioneert. Maar je moet het als het ware zo zien. De geest ziet de mens niet zoals jullie mekaar zien. Wij zien jullie als een vorm van energie. Niet zoals jullie als mens mekaar zien als stoffelijk lichaam, en zo verder. Voor ons ben je energie, zoals ik hier vanavond naar jullie praat zie ik de energieën die hier aanwezig zijn, en daar reageer ik op. Nu, wanneer een geest zoekt te incarneren, gaat hij dus als het ware naar nieuwe energiebronnen, om het zo te zeggen, zoeken. Op het moment dat er ergens een nieuw leven in ontwikkeling is, kunnen we dat als het ware - in een moderne uitdrukking gezegd - afscannen wat er aan het gebeuren is. Op het ogenblik dat er nieuw leven gevormd is en dat nieuwe leven houdt voor ons mogelijkheden in, want heus, we zien wel dadelijk wanneer er een bevruchting heeft plaats gehad, wat de

mogelijkheden van dat nieuwe leven inhoudt. Als mens is dit misschien moeilijk aanvaardbaar, omdat je zegt van: “ach, in de stof is dat maar een klein eicelletje, en een zaadcelletje”, maar de uitstraling daarvan kunnen wij zeer duidelijk waarnemen. Daar gaan we dan, hoe bewuster de geest is, een optie op nemen. Wanneer de geest niet bewust is en hij ziet ergens een nieuw leven of hij ervaart ergens nieuw leven, dan gaat hij zich daar aan binden. Is hij redelijk ver, dan gaat hij een soort optie nemen, en gaat hij de evolutie afwachten van het toekomstige leven. De definitieve binding met het nieuwe leven zal meestal maar plaats hebben na de zesde, zevende maand. Dan zal de geest effectief zich binden aan het nieuwe leven en wordt het leven als het ware dus levensvatbaar. Daarom is het ook zo waar de mensen zich zo druk om maken. B.v. dat iemand een misval heeft of wanneer er een abortus gebeurt. Dat moet je gewoon bekijken, of wij bekijken dat vanuit de geest van: “ja, de mogelijkheid is verdwenen”. Je had een optie op een woning bij wijze van spreken, ja, de woning is vernietigd, of ze wordt niet afgewerkt. Goed, dan kijken we naar een volgende mogelijkheid. Voor de mens ligt dat anders, de mens beziet dat als een enorm drama, omdat hij zich op die stof fixeert. Maar in de totaliteit van de kosmos verandert dat in wezen heel weinig. En dan, laat ons gewoon verder gaan, wanneer dat de geest dus ziet dat er een mogelijkheid is, dan ga je in op die optie, dan verenigt ge u met dat nieuwe leven. Tot het moment van de geboorte is er meestal, zeker wanneer de geest redelijk lichtend is, een wisselwerking tussen de geest van het moederlichaam en de geest van het toekomstige kind, om het zo te zeggen. Eens de geboorte plaats heeft gehad, moet het geboortetrauma er voor zorgen dat er een afsluiting bestaat en dat de normale stoffelijke evolutie kan verder gaan. De geest gaat dan zover mogelijk - en daar ook weer hangt het van zijn toestand zelf af - beïnvloeden naar het kind toe, qua ontwikkeling en zo verder, waar hij met dit kind, als het ware met dit voertuig, naar toe wil. Hoe bewuster de geest is, hoe duidelijker ook het kind bepaalde signalen zal geven. En zo zien we dus dat de wisselwerking tussen lichaam, stof, en entiteit of geest, zeer intens kan zijn. Maar wat merken we op? Wanneer het kind in evolutie gaat en het durft b.v. zeggen van: “ja, kijk, ik zie dat”, of “ik neem dat waar”, of “ik voel dat”, krijgen we, en zeker hier in het westen, van de ouders nogal eens dikwijls te horen van: “je moet zoveel fantasie niet hebben, je mag dat niet fantaseren”, en zo verder, waardoor voor de stof reeds zeer snel een soort muur ontstaat, waardoor het kind zich gaat afsluiten van de wisselwerking tussen de geest en het lichaam. En dat is spijtig. Nu zien we wel dat de laatste tijd - en we gaan dit meer en meer in de toekomst mee maken, gezien de kosmische beïnvloedingen die daar zijn - dat er meer en meer aandacht gaat besteed worden aan die wisselwerking tussen de ontwikkeling van het kind in de stof en de beïnvloeding van de geest, waardoor we toch kunnen stellen naar de toekomst toe, dat we mogen zeggen dat tussen dit en enkele tientallen jaren het meer dan normaal gaat zijn dat kinderen helderziend, heldervoelend en zo verder, worden. En dat dit ook niet meer zal bekeken worden als zijnde fantasie, maar dat we langzaam maar zeker komen tot een grotere aanvaarding van deze gave. Ook hier weer is dit belangrijk voor de geest, omdat, wanneer deze zaken in zo'n evolutie gaan, hij veel gemakkelijker kan inbrengen voor wat hij eigenlijk dat lichaam gekozen heeft, ook meer de lering van dat lichaam kan ondergaan, en zo een positief leven tegemoet ziende, wanneer hij juist de zaken heeft doorgemaakt die hij moet doormaken, dan uiteindelijk na een positief leven, dat ook waarschijnlijk voor velen een zeer waardevolle betekenis zal gehad hebben, terug kan, het lichaam loslaten en naar de plaats gaan van waar hij, bij wijze van spreken, vertrokken is, maar met de kennis die hij heeft kunnen opdoen waardoor hij dan in de sferen weer verder kan evolueren. Is dit duidelijk genoeg op uw vraag geantwoord, of heb je daar nog commentaar op?

5/ (Vraag 4) “Ik heb nog een vraag. Beperkt de geest zich tot de menselijke energieën of staan ze ook open voor andere....?”

Kijk, de geest als het ware, en zoals ik het hier vanavond breng, spreek ik eigenlijk over alle mogelijke entiteiten; beperkt zich niet alleen tot het menselijk lichaam. De kosmos is zó groot, en zó overweldigend voor de stofmens, zullen we zeggen, dat, wanneer we daar zouden over spreken, en misschien is dat een mogelijkheid voor niet een keer een ander onderwerp hier op een avond, kan je dat misschien aan mevrouw de voorzitter zeggen, je zou b.v. niet eens kunnen vragen over de verschillende sferen, en hoe dat die functioneren en in elkaar zitten. Maar om op uw vraag te antwoorden, zou je kunnen zeggen van, kijk, deze geesten, zoals we het vanavond hier besproken hebben, zijn degenen, die zover staan dat zij dus een wisselwerking hebben met deze aarde en de stof. Maar dat wil niet zeggen dat op aarde geen andere bevoertuingen zijn. Dieren hebben ook bevoertuing, planten hebben ook bevoertuing, zelfs klinkt het u misschien raar in de oren, maar gesteenten, mineralen, en zo verder, alles heeft bevoertuing. Dat zijn andere niveaus, dat zijn andere, moet ik zeggen velden, om het zo uit te drukken, maar, de ganse aarde waar u op leeft is bevoertuid. Om het u b.v. klein beetje duidelijk te maken: wanneer u een huisdier hebt, het zij een hond, hetzij een poes, zij zijn ook bevoertuid, en in dien mate worden zij door een bepaalde groepsgeest als het ware gestuurd. Je kunt de bevoertuing van een dier enerzijds primitief zien, als zijnde een ontwikkelingsvorm, die, wanneer die ver genoeg komt een overstap zou kunnen maken naar een stoffelijk, menselijk lichaam. Omgekeerd zal zelden of nooit voorkomen. Maar in vele gevallen is het zo, dat de meeste dieren, als het ware door een groepsgeest gestuurd worden. En, dat zij binnen die groepsgeest evolueren, tot een bepaalde eigenheid, die dan weer door verder te gaan een persoonlijkheid, een individueel persoonlijkheid in de geest kan worden. Maar als we daar over verder gaan, dan hebben we een voordracht als het ware op zichzelf over: hoe is de geestelijke ontwikkeling van een begin tot als het ware het eindstadium, en dan wijken we af van hetgeen wat we vanavond hier bespreken, de wisselwerking tussen het stoffelijk lichaam van de mens en de geest. Maar om het u duidelijk te stellen, er zijn veel verschillende mogelijkheden van incarnatie voor de geest. Het is zelfs zo, dat je niet moet denken dat omdat je nu als mens leeft, dat je persé, bij een volgend leven terug als mens moet incarneren. Het kan best zijn, dat je ergens anders in de kosmos voor een leven kiest. Want in de ganse kosmos hier rondom u zijn nog vele bewoonde planeten, zijn nog vele mogelijkheden tot incarnatie. Totaal andere wezens, totaal andere levensvormen, waarvan u nog niet een voorstelling als mens kunt maken. Maar die voor de geest mogelijkheden inhouden, die soms veel hoger zijn en veel verder zijn dan de mogelijkheden die we hier in de stof op aarde hebben. Maar dat is nu eenmaal de kosmische evolutie van de geest, en ja, dat gaat over het bestaan, en het bestaan is, om het in menselijke termen uit te drukken, een eeuwigheid. Maar dan komen we terug tot de kosmologie en dan zitten we weer op een ander onderwerp. Ben ik duidelijk genoeg? Ja. Dank U.

6/ (Vraag 5) “U zei daarstraks dat een geest zich rond de zesde, de zevende maand bindt aan het stoffelijk lichaam, omdat dat mogelijkheden biedt. Maar is er dan ook rekening mee gehouden dat er b.v. tijdens de geboorte nog zaken kunnen mislopen, waardoor dat de geest misschien wel beperkt wordt in haar mogelijkheden?”

Er zijn altijd mogelijkheden die kunnen plaats grijpen die niet dadelijk voorzien zijn. Stel dat een geest zich bindt aan een toekomstig lichaam en bij de geboorte opmerkt, dat dat lichaam een verkeerde keuze is geweest. Dat b.v. het milieu waar hij geboren wordt totaal niet het milieu is dat hij wou. Op dat ogenblik kan de geest het lichaam nog loslaten. Zeker in de eerste periode van het leven laat hij gewoon het lichaam los, en dan sterft het kindje. Dit is natuurlijk voor de ouders zeer erg en droevig, maar voor de geest voorkomt dat dat hij langere tijd zou gebonden zijn aan een lichaam waar hij niet verder mee kan. Anderzijds is het ook zo

dat een geest b.v. opmerkt dat een lichaam b.v. zaken vertoont of afwijkingen vertoont die voor hem interessant zijn om als leerschool door te gaan. En dat bij de geboorte b.v. van het kind er een bepaalde stoornis optreedt waardoor er, laat ons zeggen een afwijking in de ontwikkeling van het kind tot stand komt. Voor de mens zegt men, of de mens zegt dan dikwijls, waarom wordt, of houdt de geest dat lichaam aan? Want eigenlijk is het voor de mens geen volwaardig menselijk leven. Men is zwaar gehandicapt, of men is geestelijk gehandicapt, en zo verder. Vergeet niet dat de geest dit anders ervaart, en dat dit voor de geest wel degelijk een gekozen leerschool kan zijn, die hij wil doormaken. Ook hier weer, voor de ouders is dit zeer zwaar, omdat zij heel moeilijk dit kunnen aanvaarden dat dit werkelijk zou gekozen zijn. Maar in werkelijkheid is het dikwijls zo. Is dit voldoende? Ja, dank u.

7/ (Vraag 6) “Wat doet de geest dan met euthanasie?”

Ach, mevrouw, euthanasie, dat is voor de geest, wanneer het zou gebeuren, bij wijze van spreken, als er nog veel mogelijkheden zouden zijn voor de geest, dan is dat een spijtig gebeuren. Maar uiteindelijk gaan wij gewoon verder. Kijk, het is niet meer, op dat ogenblik, dan het uit doen van een jas. Een lichaam dat sterft, en als de geest daar nog lering in had willen hebben dan zal de geest dat spijtig vinden, dat hij die lering daar niet meer kan halen, en zal hij gewoon zien naar een andere mogelijkheid. Maar, denk niet dat, het om in menselijke termen uit te drukken, de geest daarom zal zitten huilen. Dat niet. Wanneer het lichaam bij wijze van spreken, voor de geest g,,n leerscholing meer kan inhouden, wat soms kan gebeuren in bepaalde ziektegevallen, en soms in gezondheid ook, en er gebeurt euthanasie, of er gebeurt iets anders waardoor het leven beëindigd wordt, het zij door ongeval en zo voorts, dan is dat voor de geest ook weer hetzelfde, men legt een mantel af, en men gaat verder. Als u b.v. oude kleding meegeeft aan spullenhulp vraagt u zich ook niet meer af, achteraf, wat men daarmee doet, maar ziet u uit naar welke nieuwe kleding u draagt of kunt dragen. En dat is voor de geest het zelfde. De geest die een lichaam los laat heeft met dat lichaam weinig of niets meer te maken. Wanneer je natuurlijk te maken hebt, en daar wil ik wel even een accent op leggen, met een niet-bewuste geest, dan kan het zijn dat die geest probeert zich aan het lichaam te hechten. En zo zien we dikwijls dat bij niet-bewuste geesten, het lichaam bij wijze van spreken, hetzij al verbrand wordt, hetzij begraven wordt, voordat men wilt aanvaarden dat men gestorven is en dan nog dikwijls tracht men bij het lichaam te blijven, om toch maar niet verder in de sferen te moeten evolueren. Maar zoals ik zei, wat de geestelijke wereld betreft, er zijn zeer veel varianten. Maar doorsnee gesproken kun je zeggen dat de geest die een menselijk lichaam verlaat en enigszins bewust is, zich daar hoegenaamd geen zorgen meer om maakt. Je zou het kunnen zeggen, misschien het duidelijkst zou ik het voor u kunnen maken: wanneer je met uw wagen ergens naar toe rijdt, u gaat op vakantie bij wijze van spreken, u bent ter plaatse, u stapt uit, en u gaat de omgeving verkennen. Bent u dan altijd aan het denken wat uw auto aan het doen is? Nee! Die auto staat op een parking en jij gaat uw vakantie tegemoet. Wel, zo zou je het misschien kunnen beschouwen. Wanneer dat je dus overgaat, je zet de auto op een parking, bij wijze van spreken, je stapt uit, en je gaat, wat de geest betreft gewoon verder. Je ontdekt nieuwe werelden, je ontdekt nieuwe mogelijkheden, en dat is op die moment voor u belangrijk. En u vergeet dat die auto ergens geparkeerd staat. Voldoende? Ja. Dank u.

8/ (Vraag 7) “Broeder, ik had nog een vraagje. In sommige therapievormen wordt er aan de geest gevraagd van terug te gaan naar het moment van conceptie. Als de geest, als de bevoertuiging uiteindelijk pas plaats heeft rond de zesde, zevende maand, kan dat dan, op zich?”

Kijk, ik heb gezegd dat de geest van het ogenblik dat er nieuw leven is, dit waarneemt. De geest ziet de moment van conceptie en wanneer hij geïnteresseerd is in dat lichaam gaat hij proberen daar een contact mee te leggen. Het kan zijn dat hij daar alleen is, het kan ook zijn dat er meerderen zijn die eventueel geïnteresseerd zijn. Dat is de eerste periode. Degene die contact legt blijft dus het evoluerende leven als het ware volgen. Maar bindt er zich nog niet aan. Hij gaat zich maar definitief binden rond die periode van ongeveer zes maanden; soms kan dat iets vroeger zijn, soms kan dat iets later zijn. Wanneer u spreekt over therapieën die terug gaan naar het verleden, dan kan het zijn, dat in het menselijk lichaam er een herinnering is. Maar vergeet „n zaak niet. Veel herinneringen die naar voor komen zijn herinneringen, die vast liggen in het menselijk lichaam via erfeigenschappen. Het is niet noodzakelijk zo dat de herinnering die jij hier naar voren wilt halen van het moment van conceptie, gelieerd is aan uw geest. Ik weet dat er op aarde zeer veel therapieën en theorieën zijn rond het terug gaan naar het verleden. Rond het herbeleven van het conceptiemoment en zo voort. Wat wel mogelijk is, is dat door naar het verleden te gaan in een vorm van trance, dat men daar bepaalde belangrijke fasen kan naar voor halen die de geest ooit heeft door gemaakt. Maar, wat niet mogelijk is, is dat, zoals het nogal eens beschreven wordt, het juist exact weer gegeven wordt zoals het ooit geweest is. Omdat er een vertaling steeds moet gebeuren via de hersenen van de persoon in kwestie, en die vertaling maar kan gebeuren volgens wat die hersenen als het ware als mogelijkheden inhouden. Het belangrijkste in zulke therapieën is niet de juiste beeldvorming, want als je de meeste mensen laat doen, dan zijn de heren allemaal Napoleon geweest en de dames allemaal Cleopatra, maar wat is belangrijk, dat is dat men de ervaringswereld die men als geest al door gemaakt heeft en die een stempel kan drukken op het huidige lichaam, kan erkennen. En daardoor kan men voor zichzelf in dit huidige leven bepaalde waarden gaan detecteren. Stel u voor, iemand die gaat in regressie en in die regressie b.v. brengt hij of zij naar voor dat ie in een leven bij wijze van spreken priester is geweest. Wel, het is niet het beeld van de persoon die daar in een zwarte toga loopt en zo verder dat van belang is. Nee, de duiding kan zijn hier, dat die persoon bepaalde geestelijke waarden heeft doorleefd die in dat leven niet volledig een afronding hebben gekend waardoor men nu, in dit leven tracht naar een afronding van die waarden te komen. En dat kan zijn dat die persoon in een totaal ander milieu opgroeit en andere branche, maar toch probeert wat daar niet in dat vorige bestaan is afgerond, onder een andere conditie, in dit bestaan te gaan afronden. En dan komt het er niet op aan of die persoon in die therapie gaat zeggen van: ik ben pastoor geweest van parochie X, nee, het komt er op aan van te kunnen achterhalen wat is daar niet verwerkt geworden. Kun je dat achterhalen, dan kun je daar op aan zetten en de persoon in kwestie verder helpen. Voldoende? Ja, dank u.

9/ (Vraag 8) “Wat is eigenlijk de zin van het geestelijk-stoffelijk bestaan? Ik bedoel het volgende: verscheidene mensen hebben soms bepaalde sociale of politieke motieven; ik denk b.v. aan de situatie in het Midden-Oosten, waar men zover gaat dat sterven en een ander laten sterven, een ideaal wordt. En als ik het eerst goed begrepen heb, is eigenlijk sterven is een overwinning. Is de geest dan een egotripper, die eigenlijk met de ander geen rekening houdt?”

De geest, wanneer hij dus zijn weg in het Licht gaat, is juist het omgekeerde van wat u vraagt. Maar, zoals ik reeds zei, niet elke geest zit in het Licht, en niet elke geest gaat direct streven in het Licht. We hebben hier op aarde een periode achter de rug van zeer veel duister, als het ware. Nu, wat u aanhaalt van de gebieden waar strijd heerst, is het eigenlijk heel simpel. Zij beseffen daar niet dat zij elkaars broeder zijn. Want moesten ze dat beseffen, dan zouden ze een totaal andere houding ten opzichte van elkaar aannemen. Maar hier zitten we met het probleem dat men gewoon de mens die daar leeft, heeft bijgebracht, dat zij uitverkoren zijn.

En dat, vanuit die uitverkorenheid zij het recht hebben om de ander als het ware als minderwaardig te beschouwen, te onderdrukken. Dit geldt voor beide partijen. Wanneer men zou beseffen dat juist door hetgeen wat zij doen, zij zich beiden als het ware in een onmogelijke positie brengen. En ik kan u garanderen dat de situatie daar nog een aardige tijd zal duren, dat er maar eerst een verandering kan komen wanneer beide partijen niets meer over hebben. Dan zal men maar eerst gaan beseffen dat samenwerking, harmonie, voor elkaar er zijn om elkaar te helpen, de werkelijke waarde is en de werkelijke weg is. Maar zolang de mens daar nog steeds denkt van: ik kan de ander de baas zijn, ik kan mijn wil opleggen aan de ander, zij het dan in de naam, aan de ene kant van Jahwe, en aan de andere kant van Allah, zullen ze beiden moeten ondervinden dat ze zich vernietigen en dat de waarde zal liggen wanneer ze, beide kampen, niets meer hebben. Wanneer de ellende zó groot zal zijn dat ze zullen verplicht worden, als het ware, van elkaar te helpen. En dan eerst, degene die daar overblijft, dan eerst zal het keren. En dan zul je zien, dan zal op die plaatsen de geest wel degelijk ook daar positieve incarnatiemogelijkheden hebben en zal de geest daar zeker niet die Einzelganger zijn die al de anderen vergeet. Juist het tegendeel. De geest is zeker niet, en zeker niet wanneer we over Licht spreken, een individu die met niets of niemand rekening houdt. Integendeel. Hoe verder wij in het Licht gaan, hoe meer de individualiteit verdwijnt, hoe meer wij opgenomen worden in het geheel. En wanneer ik zie naar de sferen ver boven de sferen van waaruit wij hier, als sprekers, komen, bij wijze van spreken, dan kan ik zeggen dat je daar als het ware geen individuen meer treft. Maar dat er als het ware een samenvloeiing is van die individuen naar „n groot Lichtend geheel. Maar dat is zo ver weg, dat het zelfs voor mij hier, heel moeilijk is om dat onder woorden te brengen. En ik geef eerlijk toe: zover ben ik aan Gene Zijde ook nog niet. Maar ik weet dat uiteindelijk de weg is dat wij allen gaan naar dat Licht als het ware, waar wij volledig in opgaan, waar we terug eigenlijk, keren naar de Goddelijke Kern, of, hoe je het wilt noemen: het Punt van waar Alles vertrokken is. Terug naar die Eenheid. Voldoende? Ja, dank u Zijn er nog vragen?

Als er geen vragen meer zijn, dan denk ik dat het moment gekomen is om deze avond af te sluiten. Zoals gewoonlijk sluiten we deze avond af met een meditatie.

10/ Meditatie

Sta mij toe, lieve vrienden, dat ik probeer voor vanavond jullie even te laten aanvoelen wat de Kracht, wat de energie van onze wereld inhoudt. Let niet te veel meer nu op de woorden die ik spreek, maar tracht gewoon te voelen. Aan te voelen. Laat het gewoon door u heen gaan en je zult opmerken dat je in een andere gevoelstoestand, als het ware in een andere sfeer komt. Laat dat gewoon gebeuren, verzet er u gewoon niet tegen, dan zul je opmerken dat er in u vele krachten en mogelijkheden aanwezig zijn, waarvan je misschien tot op heden u niet helemaal bewust waart. En dan kun je misschien ook vanavond even iets betekenen voor een ander. Je kunt misschien even, wanneer je de Kracht voelt, denken aan iemand die je graag een beetje zou helpen. Die je misschien graag een vriendelijk woord zou geven, of een steuntje in de rug. Doe at gerust. Je zult ervan verbaasd staan welke resultaten u zelf, en ik druk vooral op uzelf, daarmee kunt bereiken. Rondom ons zijn de Krachten van het Licht, de Krachten van de Kosmos. Wij zijn hier samen gekomen om even deze Krachten te beroeren en door te geven aan degenen die we liefhebben. Stel u gewoon voor dat hier in ons midden een Lichtbron aanwezig is. Stel het u voor als zijnde een zeer mooi kristal. Een prachtig kristal, dat schittert. Kracht valt vanuit de Kosmos op het kristal en de energie verplaatst zich naar ieder van ons. We worden als het ware opgenomen in het krachtsveld. Onze ganse aura laadt zich met energie. Ons ganse lichaam wordt „n positieve lichtende Kracht. Elke cel van ons lichaam neemt deze energie op. We vormen „n geheel. E,n krachtsbron. E,n bron van harmonie, een

bron van kosmische Liefde. Eénheid. Alles is evenwicht. Laat deze Kracht door uw lichaam stromen. Voel gewoon hoe de energie in uw lichaam alles in evenwicht brengt. Voel gewoon hoe u deel bent van de Kosmos. Voel gewoon hoe het ritme van uw hart gelijk is aan het ritme van de Kosmos. Voel gewoon hoe uw zenuwbanen zijn als draden, geweven in een web waar alles met elkaar verbonden is. E,n groot Licht, ,,n grote Harmonie, ,,n grote Kracht. Voel u gewoon ,,n. En dan zeg ik in de Naam van de Vader die ons geschapen heeft: deze Kracht zij BEVESTIGD! Dan zeg ik gewoon in de Naam van alle Krachten die rondom ons, en welke naam ge ze ook wilt geven, wil je spreken over de krachten van de Natuur, wil je spreken over elementalen, of wil je spreken over engelen of wil je spreken over broeders, of over goden of over Heren der Werelden of sferen, allen hier aanwezig, zij bevestigen voor jullie de Kracht. En geven jullie de Kracht die je nu kunt doorgeven aan degenen die vragende zijn. Aan degenen die hopen op een klein beetje Licht, aan degenen die hopen op klein beetje vriendschap en vreugde. Wees voor hen de bron, wees voor hen het signaal, wees voor hen het Lichtbaken dat de Kracht er is. Dat zij gewoon maar de Kracht hebben te aanvaarden zonder dat er van hen verder iets gevraagd wordt. Gij geeft het hun uit de harmonie van de Kosmos waar in je ,,n bent. Je geeft het gewoon omdat je weet dat wij allen deel zijn van die Vader. En dat waar ,,n mens lijdende is, alle mensen lijden. En waar ,,n mens gelukkig is, alle mensen gelukkig zijn. Want wij zijn allen deel van de Vader. En zonder de Vader kunnen wij niet bestaan.

Laat deze Kracht gewoon vrij.....

Vraag in de naam van Adonai.....

Laat deze Kracht uitgaan.

Zodat rust en vrede kunnen heersen.

Harmonie en gezondheid, Kracht.

Dat deze Kracht nu bevestigd zij.....

En nadat we deze kracht gewoon weggegeven hebben beseffen we dat we zelf daardoor ons eigen lichaam volledig geladen hebben met Harmonie. Beseffen we dat er nu een klein beetje meer Licht in ons ontloken is, waardoor we voor deze wereld weer een klein beetje meer betekenis hebben. Lieve vrienden, sluit deze Kracht als het ware in uw hart. Draag deze Kracht en Energie met u mede. En wees ervan bewust dat je ze rond deelt met ieder die ze van noode heeft. En dan zul je opmerken dat hoe meer je de Kracht deelt met anderen hoe meer Kracht je zult bezitten. Want dat is eenmaal de Wet van Harmonie. Hoe meer je geeft aan de ander, hoe verder jezelf in ontwikkeling kunt gaan. En hoe krachtiger jezelf wordt. Om steeds verder te geven, verder ,,n te zijn. Om uiteindelijk te komen tot het besef dat je volledig ,,n bent met de Vader. Zo, lieve vrienden, ik hoop dat het jullie allemaal even heeft laten voelen wat de geest voor de stof kan betekenen. En ook wat de stof kan betekenen voor de geest. Want hier hebben we samen een harmonie opgebouwd die niet alleen betekenis heeft voor jullie hier aanwezig, maar ook betekenis heeft voor onze zijde. Ik zou zeggen, voor ik afsluit, wat je hier vanavond allemaal gehoord hebt, denk er rustig over na. Vorm er uw eigen mening over, lig er zeker niet over wakker. Want uiteindelijk, ieder van ons hier aanwezig gaat zijn weg die hij of zij gekozen heeft, zo goed als hij of zij kan. En wanneer je dan weet dat je bepaalde signalen kunt herkennen, wanneer je kunt aanvoelen dat je in deze wereld in deze Kosmos nooit alleen staat, maar dat je, wanneer je je open stelt voor onze zijde, maar ook een beetje tracht aan te voelen dat uw eigen geest als het ware verlangt, dan ga je een geestelijk rijk leven tegemoet. En wanneer je dan op het einde van uw leven terug aan onze zijde komt, dan sta je zeker bij ons niet met lege handen. Integendeel! Denk daar rustig over na. En als je dat doet dan vind ik voor mezelf dat ik redelijk geslaagd ben in deze avond.

Lieve vrienden, ik wens jullie nog een gezegende huisgang. Wees voorzichtig in het verkeer. En als het even kan, en je hebt zin, wanneer je uittreedt, ben je steeds welkom! Het ga jullie goed!